

Melcul

Daniela Achim Harabagiu

Melcul cel cu coarne moi,
Printre frunze se zarește,
A dat iama prin zavoi,
Binișor și pe mutește!

Merge încet, si se târaște,
Ca o furnicuță cară,
Dar el nu prea se grabește,
Nu duce nimic la moară.

E mai moale și mai lent,
Nu duce vreo greutate,
Dar își cară permanent,
O casuța mică-n spate.

Casa lui e spiralată,
Are dungi pe talie,
Este si puțin bombată.
Se cheamă cochilie.

Are trei buze ciudate
Si doi ochi la scâfârlie,
Mici in varful de cornițe,
Ca o mică măciulie.

Și când merge, lasă dâre,
Pentru recunoaștere,
Peste frunze prin pădure,
Drumul la întoarcere.

Autor: Daniela Achim Harabagiu, poezii pentru copii 09.05.2016